

Благоустройство и здравословие.

Селото има готовъ планъ за благоустрояване, ала нѣма още възможностъ да бжде приложенъ. Освенъ държавното шосе, което минава посрѣдъ селото отъ западъ на изтокъ, друга шосирана още улица почти нѣма. Между църквата и общината е отворенъ площадъ, на който е издигната великолепна сграда, въ която се помѣщаватъ общинската управа, кооперацията и читалището „Пр ос в ѣ та“. Салонътъ, широкъ и високъ, е украсенъ съ ликоветъ на щедри дарители. Сградата е примѣръ на родолюбие, достоинство и похвала на народа, който живѣе въ селото.

Въ Пчелище, както и въ другитъ села на Котловината, домоветъ нѣкога били едноетажни съ изба наполовина въ земята. Таванитъ низки, стаи безъ прозорци, греди открити, стени паянтови, изковани съ цепенци и замазани съ калъ. Вътрешното разпредѣление било: чардакъ, кжща, соба и келеръ. Покривътъ билъ по-рано съ плочи, а къмъ срѣдата на 19-то столѣтие — съ керемиди. Домоветъ обикновено се зидали въ градината посрѣдъ сливака.

Въ здравословно отношение селото е изложено на оцедно мѣсто и достатъчно източно слънце. Макаръ да е стѣснено въ дола отъ околни бърда и могили, все пакъ то има предостатъченъ въздухъ. Пчелище е далечъ отъ голѣма рѣка. И това, разбира се, е несгода. То разполага, обаче, съ 12 извора и чешми, отъ които иде бистра и сладка вода. Въ северния край има каптиранъ изворъ и водата е извадена въ водоемъ, отъ гдето се изпраща на потребнитъ мѣста. Въ южната страна на селото има голѣма съ сводовъ покривъ чешма, построена отъ благодетелъ турчинъ *Мустафата* (1860 г.). Въ селото нѣма блата, нито пѣсъчни краища. Нуждитъ, обаче, за прекарване на повече вода за пиене и за чистене, не сж задоволителни.

Народно стопанство.

Съ изселването на турцитъ селото се видѣло напълно свободно да развива своитъ духовни и стопански сили. Понеже турцитъ владѣли по-силнитъ вакъфски земи, като собственици, българитъ купили отъ тѣхъ на безценица по-голѣмата частъ отъ имотитъ имъ. Па и общината не изпуснала случая да добие отъ старитъ аги мери, градини, кжщи и други имоти.

Домакинства. — Зората на българската политическа свобода вече хвърля първи лжчи. Сега на народа се наложило да прецени, какво представлява той като свободна българска общностъ. *Петко Константиновъ* си е сторилъ трудъ да разпита стари хора и да изброи кжща по кжща до 1850-та.